

ВВЕДЕНИЕ

Господа учители! Вие на върпо сте прочели прѣдговорѣтъ ни и сте видѣли, какъ сме ся учили да четемъ, когато сме били малки. Увѣрени сме, че и васъ тѣй сѣщо сѣ учили, като сѣ ви наричали буквитѣ *азъ, буки, вѣди*. . . . и пр. или *а, б, в, г, д*, и пр. и тѣй сѣщо може да сте бѣгали отъ училището, или пѣкъ ако не сте бѣгали, то доста сте са измѣчили, додѣ сте са научили да четете. Я си помислѣте сега да ли ви е било тогава лесно и да ли ще си допустнете сега да мѣчите и вие дѣцата, които сѣ ви прѣдани на рѣката тѣй, както и васъ са мѣчили? Ные сме увѣрени, че на сѣкиго отъ васъ ще бѣде прѣятно и лестно, ако нѣкакъ си можеха по лесно и по скоро да ся научѣтъ ученицѣтъ ви да четѣтъ и да пишѣтъ. Ако искате да знайте тѣзи тайна, то ные ще ви я кажеме, но само съ едно условіе — да правите туй, което ные ви кажеме въ тѣзи книжка, ако искате дѣцата които сѣ ви на рѣцѣтъ и които незнаѣтъ азбуката, подирѣ 4 мѣсеца да са научѣтъ да четѣтъ по *Български* и по *славенски* и, освѣнь туй пѣкъ още и да пишѣтъ по *Български*. (*) Впро-

*) За да може дѣйствително учительтъ да научи въ продълженіето на 4 мѣсеца ученицѣтъ да четѣтъ и пишѣтъ, трѣба да има не повече отъ 30-40 ученика.